

Suomalainen TOTUUDENTORVI

- Muodostetaan yhden alan teemapäivien sijaan kansallisia foorumeita, joissa on mukana tilaajia ja tuottajia.
- Tärkeää on kehittää alan tiedon visualisointia ja popularisointia. Mikä tukisi niitä paremmin kuin ammattilehдемme portaalit.
- Tuemme suomenkielisiä oppikirjoja viemään alaa eteenpäin ja takaamaan yrityksille elinikäistä oppimista tukena poikkialaiseen tekemiseen.
- Tiedon siirtoa oppilaitoksilta, ammattilehdiltä ym. tuetaan yhteisesti esim. rakennus- ja kiinteistöalan wikipedialla, johon rahoitusta on haettavissa useammalta taholta. Tämä täsmätieto on arvokasta oman kentän lisäksi mm. päättäjille.
- Alamme yhteiset tulevaisuuskatsaukset ovat ainoa tapa saada jaettava tietoa vaihtoehtoisista skenaarioista, tällöin ei keksitä pyörää aina uudelleen.
- Ala näkyvöittää hankesalkkujaan, jolloin saavutetaan älykästä erikoistumista. Lähennyttäessä 2020-lukua uusi kasvu perustuu tietoon. Jos haluamme palata menestyväksi kansakunnaksi, tiedon tuottamiseen ja jalostamiseen tulisi panostaa verkostoituen eikä leikaten kustannuksia. Toisaalta pian erottuvat menestyvät alat, toivottavasti maankäyttöala kuuluu niihin.

Hannu Hyyppä työskentelee Aalto-yliopistossa professorina ja toimii Suomen Akatemian rahoittaman

laserkeilaustutkimuksen huippuyksikön Aalto-yliopiston osuuden johtajana sekä Metropolia Ammattikorkeakoulussa rakennus- ja kiinteistöalalla.
Sähköposti: hannu.hyyppa@aalto.fi.

Marika Ahlavo toimii koordinaattorina sekä Metropoliaassa että Aalto-yliopistossa Rakennetun ympäristön mittauksen ja

mallinnuksen instituutissa, joka on osa Suomen Akatemian laserkeilaustutkimuksen huippuyksikköä 2014–2019.
Sähköposti: marika.ahlavo@aalto.fi.

KUN MUUTIN RUOTSIIN 1992, olin elänyt vain suomalaisessa kulttuurissa. Internet oli vielä lapsenkengissä ja vaikka olinkin matkustellut jonkin verran ja ollut Ruotsissa kesätoissa, en osannut juuri mitään maittemme välillä vallitsevista kulttuurieroista käytännössä. Vuosien varrella nuo pienet erot ovat toisinaan yllättäneet, toisinaan naurattaneet. Välillä ne ovat turhauttavia, välillä taas antavat elämään vain lisää väriä ja makua.

Kun suomalainen sanoo: "Olisi mukava tavata uudestaan", hän yleensä tarkoittaa sitä. Suomessa esitettyä ehdotusta tapaamisesta seuraa yleensä myös käytännön toteutus, sikäli kuin vastauksena ei ole suoranainen ei. Suomalaisilla on tästä syystä erittäin luotettava maine maailmalla; jos suomalainen sanoo jotain, se yleensä myös toteutetaan tai toinen osapuoli saa ainakin selityksen, miksi toteutus ei onnistu. Kulttuurimme minäkuvaan kuuluu johdonmukaisuuden ja sanansa pitämisen ihannoiti. Luotettavuus on yksi kansallisista hyveistämme ja usein pidämme sanamme silloinkin, kun olisi parempi olla vähän vähemmän itsepäinen – tai vaikka suunnitelmia muuttamalla saisi paremman lopputuloksen aikaan. Lähdemme usein siitä, että samat ominaisuudet luetaan hyveiksi myös muualla.

Kun ruotsalainen sanoo "Olisi mukava tavata uudestaan", ei ole aivan yhtä varmaa, että tahtotila olisi olemassa edes teoriassa. Ruotsalaiseen kulttuuriin kun kuuluu sanoa mukavia asioita, vaikei tarkoittaisikaan niitä käytännössä. Onhan aina parempi olla positiivinen kuin negatiivinen ja mahdollisia ristiriitoja ei missään tapauksessa saa nostaa päivänvaloon, jos niille ei jo etukäteen ole luodittu valmiiksi ratkaisuvaihtoehtoa tai kahta – vaihtoehtojen ollessa jo etukäteen pohjustettu pienemmissä ryhmissä tai puitu puolivalmiiksi luottohenkilöiden kanssa. Suomalainen saattaa yllättyä tullessaan kokoukseen, jossa hänen mielestään taroituksena on aloittaa keskustelu asiasta ja

päätyä yhdessä lopputulokseen. Ruotsalaisen kuva samasta kokouksesta saattaa olla, että asioista keskustellaan ja päätöskokous on joskus myöhemmin – tai sitten ruotsalainen on jo valmistellut asian kaikessa hiljaisuudessa osanottajien kanssa ja saavuttanut konsensuksen ennen kokousta. Tämä on aina hyvä tarkistaa jo ennen tapaamista, muuten molemmat osapuolet saattavat pettyä.

Suomalaisena Ruotsissa olen usein kuin elefantti posliinikaupassa ja ruotsinsuomalaisena Suomessa taas saatan hämmentyä ympäristön suorasukaisuuden vuoksi. Jos olen ollut pitkään poissa Suomesta, ihmettelen ihmisten suorapuheisuutta ja koen heidän olevan joskus jopa ilkeitä tai ajattelemattomia. Sitten muistan, että heidän ovat suomalaisia – he ovat samanlaisia kuin he ovat aina olleet, minä vain olen erilainen, koska olen huomaamattani omaksunut ruotsalaisen ajatusmaailman ja tavan toimia. Ruotsissa ollessani taas saan usein kuulla, kuinka suorapuheinen olen – joskus ihailvasti ja joskus hienovaraisena varoituksena liian värikkäistä lausunnoistani.

Sanansa pitäminen on hyve myös Ruotsissa – suorapuheisuus ei. Ikävistä asioista puhumalla ei saa pisteitä, jos sitä ei voi tehdä tavalla, joka ei aiheuta ristiriitoja ympäristön kanssa.

Suomalaisena Ruotsissa harjoittelen suoran tien mutkalliseksi tekevää hienovaraista kommunikaatiota. Aika näyttää, oppiiko suomalainen elefantti lopulta elegantiksi kääntyjäksi hyllyjen välissä.

Kirjoittaja on kiinteistörahoitukseen erikoistunut maanmittaustekniikan DI, joka työskentelee Chief Investment Officer -nimikkeellä Leimdorfer Real Estate Capitalisassa, joka on pohjoismaiden ensimmäinen kiinteistösijoitusten seniorilainarahastoa hallinnoiva yritys.